

Höftledsdysplasi, HD

Ur protokoll AK 4/2016

§ 104 Uttalande från SKKs avelskommitté rörande HD

SKK/AK vill förtydliga att det inte kan anses förenligt med grundreglernas punkt 2:2 att använda hund med HD-grad E i avel, eller att para hund med HD-grad D med annat än hund graderad som A eller B alternativt i parningskombination där HD-index är större än 100. Oavsett HD-grad är det inte heller förenligt med grundregeln att använda hundar med kliniska symptom på HD i avel.

Höftledsdysplasi, HD, innebär en felaktig utveckling av höftleden som äger rum under hundens uppväxttid. När skelettet vuxit färdigt kan man bedöma höftledernas utformning med hjälp av röntgen. Det är dock inte möjligt att enbart utifrån röntgenbilden utläsa om en hund har besvär av sin HD eller inte. Röntgen och avläsning inom SKKs hälsoprogram syftar alltså inte till att fastställa individens kliniska status utan är i första hand en vägledning i avelsarbetet.

Eftersom hundens HD-status påverkas av såväl gener som miljö utgör den enskilda individens HD-grad ett relativt osäkert mått på dess avelsvärde. För en säkrare avelsvärdering finns idag HD-index tillgängligt i flera raser. Genom att se till parningskombinationens HD-index, snarare än till en enskild individs HD-grad, kan en säkrare avelsvärdering avseende HD göras.

I raser som har tillgång till HD-index bör avelsbeslut baseras på avelsdjurens index snarare än deras HD-grad. SKK/AKs generella rekommendation är att parningskombinationens HD-index, dvs föräldrarnas genomsnittliga HD-index vid parningstillfället, ska vara större än 100. Denna rekommendation innebär att avkommorna förväntas få ett index för HD som är bättre än genomsnittet i rasen (referenspopulationen). Vid parning med utländskt avelsdjur, som saknar index för HD i SKKs databas, är den generella rekommendationen att det svenska avelsdjuret bör ha ett index för HD över 100. Det utländska avelsdjuret bör ha HD grad A eller B.

I raser som inte har HD-index bör avelsurvalet baseras på såväl avelsdjurens egen HD-grad som tillgänglig information om HD-status hos nära släktingar (föräldrar, syskon och eventuella tidigare avkommor) för en säkrare bedömning av individernas avelsvärde. SKK/AKs generella rekommendation är att använda hundar med normala höftleder (HD-grad A eller B) i avel. I raser med hälsoprogram för HD på nivå 3 är detta ett krav för registrering av avkomma.

SKK/AK menar att det i enstaka fall kan vara motiverat att använda hund i avel med resultat från HD-screening som är sämre än grad B, med hänsyn till andra viktiga egenskaper och/eller populationens långsiktiga utveckling med avseende på genetisk variation. I det fall hund med HD-resultat sämre än grad B används i avel är det viktigt att säkerställa att parningskombinationen inte medför ökad risk för kliniska problem till följd av HD hos avkommorna. Vidare vill SKK/AK understryka att användning av hund med HD-screeningsresultat sämre än grad B i avel ska vara sparsam och åtföljas av noggrann utvärdering av avkommorna. I nästa generation bör i första hand hundar med normala höfter alternativt HD-index över 100 ses som potentiella avelsdjur.